

RONİ'NİN BOYASININ RENGİ

Üstün BOL, 14 Eylül 2009

<https://ustunbol.blogspot.com/2009/09/roninin-boyasinin-rengi.html>

2001 yılı olmalı...

Yüksel caddesinde bir akşamüstü yürüyorum...

Her zamanki gibi bağırان çağırانlar, slogan atanlar, imza toplayanlar...

Herkes orda...

Türkiye Komünist Partili gençler ellerinde A3 ölçülerinde ve her zamanki gibi özensiz ve çirkin dergilerini dağıtıyor.

Bir yandan özgürlük şarkıları söyleyip, diğer yandan elime tutuşturuyorlar bültenlerini...

Sayfalarını çevirerek yürüyorum.

İç sayfalardan birinde bir başörtülü kurukafa dikkatimi çekiyor, üzerine kalın çizgilerle çarpı atılmış...

Altında "Gericilere, yobazlara geçit yok" yazıyor...

Geri dönüp, bülteni bana uzatan delikanlıyı buluyorum.

"Bu ne" diyorum, "Bir yandan özgürlük diyorsunuz, diğer yandan faşistsiniz."

"Ne oldu ki abi?" diyor.

Sayfayı çevirip gösteriyorum...

Sizin özgürlük anlayışınız bu mu?

“Görmemiştim” diyor, “Ben öyle düşünmüyorum...”

Bülteni önüne fırlatıp yoluma devam ediyorum...

Dağıttığı bültenin içeriğinden haberi olmayan bir militan!

Sıradan bir tetikçi olmaya aday...

2004 Seçimlerinde olmalı...

Sıhhiye'den Kızılay'a doğru yürüyorum.

Sıhhiye orduevinin subay bölümünün önünden geçerken Özgürlük ve Demokrasi Partisi Genel Başkanı Ufuk URAS ve beraberindekiler broşür, bildiri dağıtarak ve sokakta yurttaşlarıyla selamlaşarak ilerliyorlar.

Bir ara ÖDP'li gençler Sıhhiye Orduveinden çıkan rütbeli subaylara uzatıyorlar ellerindeki bildirileri.

Subayların kimisinden alaycı bir gülümseme, kimilerinden sözlü yanıtlar geliyor.

Tabii ki hiçbiri kabul etmiyor bildirileri.

Gençler bu tavra sloganlarla karşılık veriyor, ortalık yankılanıyor militarizm karşıtı sloganlarla...

Hoşuma gidiyor, yanlarına yaklaşıp, broşürlerini alıyorum...

“Bu modeller böyle diyorum, idare edeceksiniz. Bu canlı türlerinde bu tür arızalar hep çıkıyor.”

Birlikte hem sohbet ediyor hem de yürüyoruz...

Birdenbire birlikte yürüdüğüm gurup hiçbir neden! Yokken “Gericiliğe, karanlığa, yobazlığa hayır!” diye bağırmaya başlıyor.

Neye uğradığımı şaşırıyorum.

Elimdeki broşürleri buruşturup önlerine atıyorum.

Gözlerim Ufuk URAS'ı arıyor birkaç metre önümüzde hiçbir şey olmamış gibi o siyasetçilere özgü soğuk gülümsemesiyle selamlaşıyor insanlarla.

Yaşananlar o kadar olağan ki...

Birilerini gerici, yobaz, çağdışı, karanlık diye yaftalamak bu sözde aşk'ın partisinde bir çeşit tüzük gibi!

Gençler, uzun saçlarımdan mülhem kendilerinden zannettikleri ben'in ardından bakakalıyor.

Yıl 1998 Yirmi sekiz Şubat'ın hemen ertesi...

ÖDP'nin gazetesinde bir manşet...

“Ne Şeriat ne darbe”

Roni Margulies bu manşet için şöyle diyor: “Bu başlık ya darbe ya darbe demektir...”

Tüylerim diken diken...

Biraz daha yakına gelince aynı yaygın organı Ergenekon soruşturmasıyla ilgili “Yesinler birbirlerini” diye manşet atıyor.

Kim?

Aşk'ın gazetesi...!

Yıllar sonra 2009 Mart'ında ÖDP'li bir yetkiliye bu manşeti soruyorum.

Hiç muhasebesini yaptınız mı? Hiç pişmanlık duyuyor musunuz o manşetle ilgili?

O günün şartlarında ve duygusallığı içinde atılmış bir manşetti diyor. Utanmakla utanmamak arasında ama hala pişman değil, hala yanlış yaptıklarını kabul edebilecek kadar dürüst değil...

Kir alışkanlık yapıyor olmalı...

Bütün bunları hatırlamama neden olan ise Şair ve Yazar Roni Margulies'e 10 Eylül tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilen saldırı...

Ailesiyle birlikte yemek yemek için geldiği lokantada ÖDP'li gençler yeşil boyayı boca etmişler Roni'nin üzerine.

Bu eylemin hemen ardından da ÖDP çevresinden bunun bir sivil itaatsizlik eylemi olduğu ve dünyanın her yerinde buna benzer eylemlerin yapıldığına dair bir savunma ve destek geldi militanlarına...

Boyanın rengi önemli...

Şöyle bir hatırlayın geçmiş eylemleri...

Kimi parlamentoda, kimi bakanlara yönelik sokak ortasında gerçekleştirilen bu eylemlerde boyanın rengi hep kırmızıydı!

Yani işin sünnetinde kırmızı boya kullanmak esas!

Öte yandan bu eylemler ya savaş karşıtları tarafından iktidar yetkililerine yönelik gerçekleştirilmiş...

Ya da ekonomide yaşanan kötü gidişe karşı...

Hiçbir yazara yönelik, yazdıklarından, söylediklerinden ötürü boyalı eylem yapılmamış...

Roni hangi iktidarın bakanı...

Ve Roni'nin boyası neden yeşil?

Özgürlüğün ve aşk'ın partisi diye piyasaya sürülen ÖDP'nin geldiği nokta acınası...

Daha birkaç ay önce Ufuk URAS istifa etti partisinden şimdilerde nereye yamanınız, kiminle flört ederiz noktasındalar...

Yeni bir parti kurmaları zor görünüyor.

Kursalar ne diyecekler ki... En yeni, öz, hakiki aşk'ın partisi mi?

Sadece URAS değil, partinin Uras'çı kanadı tamamen tasfiye edildi ÖDP'den...

Alma mazlumun ahını...

ÖDP şimdi derin ellerde...

Ve dün bir broşür gördüm, ÖDP ile TKP birlikte bir eylem düzenliyorlardı Ankara'da...

Maksat hasıl olmuş olmalı...

Şıracıyla bozacı yan yana!

Roni Margulies Kafası dingin bir Marksist...

Darbeleri işime yarayanlar ve yaramayanlar diye sınıflandırmadığı gibi, kimin ne giydiğiyle de ilgilenmiyor...

Bir süredir İslamcıların organize ettiği programlarda görüyoruz onu...

Gazze saldırıları sırasında takındığı ilkeli tavır İslami kesimde onu daha da popüler yaptı...

Bu yakınlaşma tabii ki derin ÖDP'yi rahatsız etmiş olmalı...

Üstelik derin ÖDP'ye yönelik yaptığı eleştiriler ve sakınmasız sözler de kızdırmış olmalı ÖDP'lileri...

Şimdi soruyu yeniden soruyoruz...

Roni Margulies'e dökülen boya neden yeşil?

Sakın tesadüf olduğunu söylemeyin...

Bu, eylemin sünnetine aykırı...

O halde...

Cyrano de Bergerac

14.09.2009